

uden Skade kan modificeres derhen, at de kunne have Lov til navnlig om Dagen at passere disse Bænde og derved komme til deres Hjem og faae Velighed til at føre deres Garn og sætte dem i Stand i Nærheden af deres Bolig, hvad der for disse Fiskere vil have ikke ringe Betydning. Forøvrigt skal jeg sige, at med Hensyn til Bestemmelserne om Fiskeriet i Limfjorden er jeg i alt Væsentligt tilfreds med disse, saaledes som de ere optagne her i Lovforslaget, og de saa Undringer, som jeg der kunde ønske optagne., haaber jeg ikke skulle møde nogen Vanskelighed at faae gennemførte, og det saa meget mindre, som den ærede Indenrigsminister i forrige Møde udtalte sin Beredvillighed til at ville forhandle om saadanne Spørgsmaal. Hvad angaar Afsluttet om Fiskeriet i de øvrige Fjorde og Bugter udenfor Limfjorden, da forekommer det mig, at man der er gaaet videre med Hensyn til Vedtægternes Betydning og disses Affattelse, end jeg anser for at være rigtigt. Det er nu min Opfattelse, at man i alt Væsentligt vil kunne overføre Limfjordens Fiskeribestemmelser paa Fiskeriet i de øvrige Fjorde og Indvande her i Landet, og det forekommer mig, at man i ethvert Tilfælde deri har et særdeles godt Grundlag for at lovgive om Fiskeriet i disse Bænde, ligesom det ogsaa er min Mening, at det er det vigtigste at give Lovbestemmelserne for disse Bænde saa udtømmende, som det er muligt, og derimod at overlade saa Lidt til Vedtægterne, som det er muligt. Naar Limfjordsfiskeriet kan ordnes ved Lov uden Vedtægt, og Limfjorden er jo egentlig ikke Andet end en Samling af flere Fjorde, der ved smalle Sunde ere forbundne med hverandre, forekommer det mig, at man i det Væsentligste ogsaa vil kunne ordne Fiskeriet udenfor Limfjorden ved Lov, uden at Vedtægterne skulle have nogen stor Indflydelse derpaa. Der kan være enkelte Punkter, navnlig med Hensyn til Fredningstiden og desl. og hvad Maffestørrelsen angaar, hvorom der mulig burde træffes Bestemmelser, skjøndt jeg tror, det bliver aldeles undtagelsesvis; thi jeg tror, at de Maffestørrelser, der ere bestemte for Fiskeriet i Limfjorden, ere i Almindelighed saa smaa, at den Fisk, der undgaar at blive fangen dermed, maa man hellere lade gaa, til den bliver mere moden, end at fange den, ogsaa i de øvrige Fjorde. Det vil have sin Betydning for Fiskerne, at der saa vidt muligt er ensartede Lovbestemmelser for Fiskeriet i vore Farvande her i Landet, idet man jo gaar ud fra, at Fiskeriet er en fælles Næring for alle Landets Borgere, og jeg er her

fuldstændig enig i det, der er anført i Lovforslagets § 41, nemlig at der ikke hjemles nogen særlig Ret for omboende Fiskere til at drive Fiskeri i noget enkelt Farvand. Jeg anser det for et overordentlig stort Godde, at Fiskerne fra Landets forskjellige Egne kunne komme sammen i de forskjellige Farvande og der drive deres Fiskeri, idet de derved komme til at lære hverandres forskjellige Fiskemaader at kjende og udvekle Meninger med hverandre; det vil efter mit Skjøn i en ikke ringe Grad bidrage til at fremme Fiskeriets Udvikling, og derfor vilde jeg, som jeg allerede har anført, sætte overordentlig stor Pris paa, at man kom til ved Lov at bestemme, saa vidt det er muligt, Regler for Fiskeriet ogsaa udenfor Limfjorden, og at der saa faa af de nødvendige Bestemmelser som muligt overlades til Vedtægterne, da der ellers let kan opstaa Ensidighed, som ikke paa nogen Maade kan være heldig. Naar det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds (Veth) i forrige Møde udtalte, at de i Lovforslaget indeholdte Indskrænkninger i Fiskeridriften vilde medføre saa store Tab, at det vilde blive Fiskernes Ruin, da er jeg aldeles ikke enig med det ærede Medlem i denne Henseende. Hvad vore indre Farvande angaar, saasom Fjorde, Vig og lignende Indvande, da skjønner jeg ikke rettere, og det er den Opfattelse, der nu har vundet Indgang hos en meget stor Del af Fiskerne, og navnlig kan jeg sige ogsaa blandt de dygtigste Fiskere, at det er nødvendigt, at der gives en vis Begrænsning for deres Fiskeri. Det vil kun have til Følge, for det Første at der saa kun fiskes med Garn, hvorved man undgaar at ødelægge altfor meget af Fiskeanglen, og dernæst, at der ikke fiskes paa de Tider, da Fiskene skulle yngle. Det har jo saa til Følge, at Fiskeriet i den Tid, det drives, er saa meget rigeligere, og Fiskerne naae paa den anden Hvide den Fordel, at de ikke behøve at anvende saa lang Tid paa Fiskeridriften i disse Bænde, som de nu maa gjøre. Jeg er overbevist om, at ved en fornuftig Begrænsning i Fiskeridriften vilde man opnaa at faae Fiskeriet udviklet saaledes i vore indre Farvande, at det kan blive en virkelig lønnende Bedrift og en god Næring for dem, der give sig af dermed. Derimod er jeg mere enig med det ærede Medlem med Hensyn til de mere aabne Farvande; der tror jeg, at Lovforslaget gaar noget videre i Indskrænkninger, end det er nødvendigt. Jeg tror, at det ærede Medlem har nogen Ret i, at disse Farvande, som f. Ex. vore Belter, Sunde og Kattegattet have Tilgang af Fisk fra